

Posvećeno stradalniku fra Jakovu Križiću

Nevina žrtva komunističkoga nasilja

Fra Jakov je bio tipičan primjer redovnika starih strogih nazora i uglađenih suvremenih manira. Zračio je uljudbenom pojavom i pristupačnim govorom u društvu. Prodornim očima ponirao je u srca svojih subesjednika i osvajao ih za svoje ideje. Nosio je velike i lijepo uređene brkove kao stari "ujaci" koje je Ivo Andrić majstorski opisao u svojim djelima. Bio je nepatvoreni Duvnjak jasnih pogleda na život i snalazljiva duha u viziji planiranih akcija za budućnost. Resila ga je čistoća duše i tijela te točno isplaniran program na svim postajama svećeničkoga djelovanja. U narodu je uživao glas sveta i vesela svećenika.

Podrijetlom je iz Roška Polja smještena na obroncima visokih planina koje razveseljuju njegove stanovnike i čeliče njihove značaje. Oštra klima njegova rodnog mjesta nije bila pogodna za plodne usjeve da bi im osigurala pristojan životni standard pa su njegovi stanovnici bili prisiljeni na iseljavanje i pečal-

bu. Time je selo izgubilo mladi naraštaj koji se istina u nj navraća, ali u njemu ne ostaje. Epidemičke bolesti prorijedile su ostatak pučanstva, a ratovi su prepolovili mjesnu župu svetoga Ivana Krstitelja.

Ante (fra Jakov) rođen je u selu Krnjinu 26. rujna 1893. u jednoj od sedam naselja Roška Polja. Ovdje je završio četiri razreda osnovne škole i 1907. godine pošao u sjemenište na Široki Brijeg koji ga je izgradio u pobožna mladića spremna za redovnički život. U franjevački novicijiat na Humcu kod Ljubuškoga stupio je 19. kolovoza 1913. Tada je krsno ime Ante zamijenio redovničkim fra Jakov. Pod novim imenom pronio je rodu glas odlikujući se svetošću života i nehinjenim redovničkim vladanjem. Nakon dovršenih osam srednjoškolskih razreda na Širokome Brijegu bogoslovlje je dovršio u Mostaru, gdje je 7. listopada 1917. ređen za svećenika.

Dvadeset šest godina aktivna svećeničkog života vjerno je radio

na raznim mjestima Hercegovine kao kateheta, kapelan i župnik, uvijek veseo, raspoložen i poslušan bez prigovora. Lako se uključivao u novu sredinu koja ga je objermice prihvaćala kao uzorna svećenika, vrsna propovjednika i dobra organizatora.

Partizani su ga u medijima žestoko napadali kao svećenika i ideološkoga protivnika. Ubili su ga više zbog njegova ugleda u narodu nego kao protivnika njihova sustava i marksističkih nazora na svijet. Odveli su ga iz župnoga stana na Čitluku 9. veljače 1945. i u blizini mjesne crkve Krista Kralja ubili. Vjerni župljani našli su nakon kraćega vremena njegovo izmrcvareno tijelo i dostojno ga pokopali na čitlčkome groblju "Podadvor". Nakon njegova pogreba narod je bio ustrašen, jer je očekivao partizansku osvetu koja je uvijek bila nemilosrdna i krvava. A fra Jakov je bio svakomu milosrdni Samaritanac koji je uvijek spremno nasljedovao svoga Učitelja. Bio je čovjek bez

maske na licu iza koje su se skrivali gromovnici novoga poretka.

Usprkos progonima i mučenjima, glavnina katolika ostala je nepokolebljiva u vjeri i nije se dala ušutkati od zatirača slobode u borbi za svoja osnovna prava života. Među takve borce ubrajao se i fra Jakov Križić, vjerni sljedbenik svetoga Franje iz Asiza. Naprotiv, samo mali broj slabica uključio se u komunističku mašineriju koja je bez milosti lomila ljudske živote i slala ih u mračnu vječnost. A marksistički bezbožnici bili su zaboravili da sve živo na zemlji umire i da se svaki čovjek poslije smrti mora suočiti s vječnim Bogom na ročištu pravde na kojemu se donose presude za sva vremena vječnosti.

dr. fra Častimir Majić

† FRA ZVJEZDAN LINIĆ (1941.-2013.)

Nakon cijelonoćnoga bdijenja na kojemu se okupilo više tisuća ljudi vjernici su i u prijepodnevnom satima u srijedu, 11. prosinca, molili uz lijes fra Zvezdana Linića u franjevačkoj crkvi Uznesenja BDM u Samoboru. Misu zadušnicu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uz sumisništvo velikoga broja svećenika. "Zatvorila se jedna životna knjiga izuzetno bogatoga sadržaja puna dobrih i plemenitih djela. Naša provincija izgubila je svoga vrijednog člana, a mnogi od vas svoga duhovnog vođu i velikoga prijatelja", rekao je fra Željko Železnjak provincijal Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda kojoj je i fra Zvezdan pripadao. Na kraju mise poslužitelji Kuće susreta Tabor iznijeli su lijes iz crkve, a potom se procesija s oko 300 svećenika, redovnika i redovnica uputila na samoborsko groblje gdje je lijes uz pjesmu "Bliže, o Bože moj" položen u franjevačku grobnicu. Pokoj vječni daruj mu, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila mu. Počivao u miru Božjem!"

Pismo fra Zvezdana Linića iz svibnja 2013. godine

"Dugujem svim prijateljima Tabora, svim čitateljima biltena i svima koji me prate iz prve ruke nekoliko riječi u vezi moje bolesti, liječenja, budućnosti. Ja imam 72 godine života. Smatram to već čudom Božjim, a pogotovo da mogu intenzivno raditi za Kraljevstvo Božje na način kako su mi to pogla-

vari omogućili u zadnjih 16 godina u Kući susreta TABOR. Bogu sam zahvalan za sve godine moga svećeništva, a osobito za ove zadnje godine. Prema tome od Gospodina kao dar prepoznajem radosti dubokih susreta u vjeri, mogućnost svjedočenja, svaki susret u molitvi s pojedincima, svaku ispovijed, sve! Prihvaćam od Gospodina zdravlje, umor, bolest: sve se pretvara u milost Božju.

Sadašnja situacija: Početkom ožujka moj lokalni doktor koji redovito brine za moje zdravlje već godinama primijetio je intenzivniji umor i predložio je bolnički boravak zbog intenzivnijih pregleda. U KBC 'Sestre milosrdnice' u Vinogradskoj primljen sam i tamo boravio 10 dana. Bio sam okružen izuzetnom pažnjom, praćen vrlo profesionalno. Obavio puno pregleda i bio pod aparatima. Ja se volim našaliti: kad odeš na takve pretrage, liječnici moraju nešto naći. No, oni su se iskreno trudili da mi pomognu ako je stanje gdje oni to mogu. Našli su ne baš bezazlenu dijagnozu u glavi tumorozne naravi koja zahtijeva hitnu i radikalnu intervenciju. Oni to zovu 'Glioblastomom' tumorozno. A možda sam i nešto krivo napisao. Svakako glavni koji tu kliniku vodi, dr. Rotim mi je rekao da je ozbiljno. On je u tom pogledu više operater, ali je sam predložio, zbog svega što on vidi iz nalaza, da bi bilo bolje odmah zračenje i kemoterapiju da se vidi može li se držati pod kontrolom i može li se smanjiti. I tako sam krenuo u terapiju i evo za par dana nadam se da ću

završiti prvu udarnu terapiju: 30 radio zračenja i paralelno s time pijem u tabletama kemoterapiju. Izdržavam dobro, a na kraju će napraviti kontrolu i reći daljnju strategiju liječenja. Moram reći da sam izuzetno dirnut njihovom brigom, osobnim pristupom, ljubavlju. Jako vjerujem našim liječnicima. Molim Boga za njih, a i vi kad molite za mene molite i za njih da im Bog da svjetlo, pomoć u radu, snagu (a možda i čvršću vjeru!).

Internetom, osobito na Facebooku lutaju sve-moguće izjave. Zadnja je da sam čudesno ozdravio. To nije iz mog izvora. Ja vjerujem. Ja se osjećam prilično dobro, ali fizički malo umorno jer sam oslabio 12 kg. I držim Isusa za ruku (pazite, ne doslovno fizički nego srcem!). Ali želim da liječnici potvrde moje ozdravljenje i znam da je onda to čudo Božje ljubavi. Prema tome 'stanovite glasinu' da sam se rušio, da sam padao, da sam operiran, da sam ozdravio nisu od mene niti odgovaraju istini: ne volim da netko ni u ime svoje neke karizme spoznaje širi to kao od Duha Svetoga.

A nešto najljepše u mojoj priči ste mnogi od vas: dobivam tisuće poruka po svim elektroničkim pomagalima da se mole za mene; dobivam divne kratke i dulje molitve; dobivam izjave ljubavi i ohrabrenja. Svijet je pun ljubavi i ta spoznaja me grije i osjećam silnu zahvalnost za sve vas. Nemoćuće je ne biti zdrav i veseo, zahvalan i pun nade pored svih vas. Vi ste moja logistika pred Bogom. Hvala vam. Zato sam odlučio nastaviti redovito raditi na Taboru s duhovnim obnovama jer to mi je najbolja terapija. Dođite! Volim vas i blagoslivljam.

fra Zvezdan Tabor, svibanj 2013."